

Op zoek naar 'voertuigen met een verhaal'

Een ritje in een knalrode oldtimer ladderwagen uit 1976. Dat maak je niet elke dag mee. Wel als je Huub Spieringhs heet, want die heeft zo'n wagen sinds kort in z'n bezit. "Voor achtduizend euro op de kop getikt van een brandweerkorps net over de Duitse grens", vertelt de eigenaar van Spieringhs Beletteringen als we vanuit 'standplaats' Esbeek een kort ritje maken. "Het is een oldtimer dus je betaalt geen wegenbelasting en natuurlijk kunnen we zelf wat doen aan het onderhoud. We hebben hier op het bedrijf zelfs een eigen werkplaats. Een ideale auto dus voor ons beletteringsbedrijf, want we kunnen er prima mee op hoogte werken, tot wel dertig meter."

"Ik zoek naar bijzondere exemplaren, gewone auto's zijn niet aan mij besteed."

Spieringhs heeft een voorliefde voor bijzondere voertuigen. 'Wagens met een verhaal', zo omschrijft hij het zelf. Zoals dus de ladderwagen, maar ook omvat het 'wagenpark' van de Esbeekse ondernemer een Triumph Spitfire, een Amerikaanse legertruck uit 1968 die in Duitsland werd gebruikt om vliegtuigen te laden en een oude leger-ambulance die inmiddels is ingericht als camper. "Als het maar historie heeft", zo legt hij zijn passie voor bijzondere voertuigen uit. "Het heeft niks met snelheid te maken", gaat hij verder. "Ik zoek naar bijzondere exemplaren, gewone auto's zijn niet aan mij besteed, en ik heb een voorliefde voor de merken Citroën (tot en met de CX) en Landrover. Met name die laatste heb ik een aantal, onder meer voor het bedrijf, maar ook privé. We plaatsen steeds vaker reclamezuilen en -borden en

bijvoorbeeld bouwboarden op plaatsen die moeilijk bereikbaar zijn. Ideaal dan zo'n 4x4. Een Defender of Discovery voor de kenners. Op deze manier combineer ik mijn hobby, bijzondere voertuigen, met m'n werk. Een voorrecht."

No-nonsensekarakter

"Wat me aanspreekt aan de 4x4's? De robuustheid, het no-nonsense-karakter van de wagens. Ik ben niet van de technische snuffjes. Die legertruck bijvoorbeeld heeft uiteraard geen stuurbevestiging en om erin te rijden moet je eigenlijk je oren beschermen vanwege het enorme lawaai dat hij maakt. Heerlijk vind ik dat. Ik ben dan ook een fan van terreinrijden. Zeker eens per maand ga ik met

vrienden op pad naar bijvoorbeeld België of Frankrijk om daar op speciaal daarvoor bestemde plekken te gaan terreinrijden. De behendigheid, daar gaat het me om. Ik zoek graag de grenzen op van een auto. Daarom ook moet je eigenlijk altijd met twee auto's op pad zodat je elkaar, indien nodig, uit moeilijke situaties kunt redden met behulp van de lier. Bijvoorbeeld wanneer je vastloopt in de modder of wanneer je in een ravijn dreigt te verdwijnen." Het terreinrijden gebruikt Spieringhs om totaal te ontspannen. "Waar voor steeds meer bestuurders geldt dat autorijden het slechtste in hen boven brengt,

is dat bij mij juist niet zo. In de auto ben ik totaal relaxed. En zeker wanneer ik aan het terreinrijden ben dan ben ik alleen daarop gefocust en vergeet ik verder even alles. Heerlijk. Het soort terrein maakt me eigenlijk niet uit: zwaar modderig of juist rotsachtig. Het heeft allemaal zijn specifieke moeilijkheid en daarmee zijn aantrekkelijkheid." "Of het een droom is ooit een rally als de Dakar te rijden? Dat ook weer niet, want dan draait het weer om snelheid. We zijn vorig jaar wel naar de start geweest in Lissabon, maar dan gaat het me puur om de auto's en niet zozeer

om de rally. Wat me wel heel gaaf lijkt, is bijvoorbeeld zo'n rally meemaken in een service-wagen. Sleutelen dat trekt me aan."

Paplepel

Zijn voorliefde voor auto's ontstond al toen hij jong was. Op z'n twaalfde zat Spieringhs al 'achter het stuur'. "Ik heb het met de paplepel ingegoten gekregen", zo vertelt hij. "Mijn vader was gek van auto's en de passie is inmiddels ook alweer overgeslagen op mijn oudste zoon. Hij, zestien jaar, rijdt net

zo makkelijk een vrachtwagen hier op het bedrijf de werkplaats in, achteruit als het moet." Zelf heeft de beletteraar alle rijbewijzen die er zijn. "Is ook wel nodig, want bijvoorbeeld voor die ladderwagen heb je toch echt een grootrijbewijs nodig. Mijn motorrijbewijs heb ik vorig jaar gehaald. Dat ontbrak nog." "Of er nu nog uitdagingen zijn? Ik heb wel eens gedacht aan vlieglessen, maar da's toch een heel andere tak van sport", lacht Spieringhs.

